

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľky: **M. K.**, bytom M., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie** Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, **o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2011, č. k. 5Sd/1/2010-65, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2011, č. k. 5Sd/1/2010-65, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 28. apríla 2011, č. k. 5Sd/1/2010-65 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 30. novembra 2009, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) navrhovateľke od 31. januára 2008 priznala invalidný dôchodok v sume 4859 Sk. Súčasne potvrdil rozhodnutie odporkyne rovnakého čísla zo 4. januára 2010 o zvýšení invalidného dôchodku od 31. januára 2008 na 5174 Sk mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľka bola uznaná za čiastočne invalidnú od 22. novembra 2002 a dňa 31. januára 2008 požiadala o priznanie invalidného dôchodku z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu, o ktorej žiadosti odporkyňa rozhodla rozhodnutím zo dňa 20. mája 2008, ktoré bolo rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. marca 2009, č. k. 5Sd/174/2008-11 zrušené. V ďalšom konaní bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený posudkovými lekármi pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne v dňoch 27. marca 2009 a 3. novembra 2010. Posudkoví lekári v posudkoch zhodne konštatovali, že navrhovateľka má viacero zdravotných postihnutí, z ktorých za najzávažnejšie a rozhodujúce zdravotné postihnutie (§ 71 ods. 6 zákona) považovali neurogénnu inkontinenciu moču III. stupňa, za ktorú jej určili 60%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na dolnej hranici percentuálneho rozpätia, uvedeného v kapitole XI oddiele B položke c/ prílohy č. 4 zákona s odôvodnením, že nemá zavedený permanentný katéter. Túto mieru poklesu posudkoví lekári zvýšili o 10% za ďalšie zdravotné postihnutia (medzi iným dorzalgiu, radikulárny syndróm obojstranne S1 a ľavostranný radikulárny syndróm L5, obojstrannú koxartrózu II. Stupňa s ľahkým funkčným obmedzením, arteriálnu hypertenziu, stredne ťažkú perzistujúcu bronchviálnu astmu, hypotyreózu) na celkových 70 %. Navrhovateľka pritom odmietla podrobiť sa sfinkteromanometrickému vyšetreniu, ktoré by objektivizovalo ňou tvrdenú úplnú inkontinenciu moču. Krajský súd dospel k záveru, že posudky posudkových lekárov boli vypracované na základe odborných lekárskeho vyšetrení a miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená v súlade so zákonom a preto rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Žiadala o prehodnotenie jej zdravotného stavu, lebo jej zdravotný stav sa nezlepšuje, ale zhoršuje. Chodí po rôznych vyšetreniach, kontrolách, a nevládze sa postarať o domácnosť, upratať byt, má problémy s chrbticou, nohami, rukami, máva závraty, návaly horúčavy a potenia, urologické ťažkosti, pre ktoré používa ženské katétre a vložky. Zdravotný stav jej sťažuje zdržiavanie sa v spoločnosti. K odvolaniu opakovane pripojila aj 36 nálezov z odborných lekárskeho vyšetrení.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil z dôvodu, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľky a za jej osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky vyhovieť nemožno.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o priznaní invalidného dôchodku pre 70%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľka namietala nezákonnosť tohto rozhodnutia z dôvodu, že podľa jej názoru má viac ako 70%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú za rozhodujúce zdravotné postihnutie možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Podľa všeobecného posudkového hľadiska uvedeného v kapitole XII prílohy č. 4 zákona sa miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pri chorobách močovej sústavy určuje podľa rozsahu zmien, laboratórnych výsledkov, *porúch funkcie uropoetického systému, ktoré treba zistiť špeciálnymi funkčnými skúškami.*

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou, postupovali v súlade s týmito zákonnými ustanoveniami

Pokiaľ posudkoví lekári hodnotili ochorenie močovej sústavy podľa kapitoly XI, oddielu B, položky c/ prílohy č. 4 zákona z rozpätia 60 až 70% na dolnej hranici ako 60%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tento ich záver nie je v rozpore s predloženými nálezmi z urologického vyšetrenia, z ktorých vyplýva, že inkontinencia moču u navrhovateľky zatiaľ nie je riešená permanentným katétrom, ale sú jej predpisované vložky a jednorazové katétre. Navrhovateľka pritom odmietla špeciálne vyšetrenie, ktorým by mohol byť objektivizovaný vyšší stupeň postihnutia močovej sústavy.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov za úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce záver o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70%, rozhodnutia odporkyne považoval za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľka možnosť kedykoľvek požiadať o opätovné posúdenie zdravotného stavu a zvýšenie invalidného dôchodku.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. mája 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská